

Compleet!!!!

De school is compleet! Alle klassen zijn nu aanwezig, van de kleuterklas tot en met de 7^e klas (Primary 7). In iedere klas zitten 30 (of een paar meer) kinderen zodat er nu totaal ruim 250 kinderen op school zitten.

Het betekent ook dat aan het einde van het schooljaar, in november, de eerste klas kinderen onze school gaat verlaten. Het zijn de kinderen die 6 jaar geleden als eersten, in de 2^e klas, zijn begonnen. We hebben deze kinderen ieder jaar een beetje beter leren kennen en we weten nu al dat er een paar traantjes gelaten zullen worden als we ze voor de laatste keer gedag zullen zeggen.

Aan het eind van het jaar zullen de kinderen van P7 een officieel eindexamen moeten afleggen. Omdat onze school -nog- niet is geregistreerd zullen de kinderen op een andere school in de buurt worden ingeschreven en daar examen doen.

Het schooljaar is goed uit de startblokken gekomen. Weliswaar was bij onze komst nog niet alles klaar (niet alle kinderen hadden b.v. hun uniformpje en schoenen en ook waren een paar kasten nog niet klaar), maar voor het overige liep alles goed.

We willen een paar activiteiten toelichten. In de eerste plaats heeft er weer een “Teachers-training” plaats gevonden. Paul werkt samen met 2 Oegandese trainers, Bosco en Wilson, die inmiddels 3 keer zijn geweest om onze leerkrachten een meer eigentijdse manier van les geven te leren. Dat is niet gemakkelijk omdat ze nogal in hun routines vast zitten.

De laatste keer, in november, hebben jullie gezien en gelezen dat we veel last hebben van water. Iemand die zich bij de school betrokken voelt helpt ons het probleem in kaart te brengen om vervolgens de juiste maatregelen te nemen om het probleem op te lossen. Hij heeft ons “meetapparatuur” meegegeven, zie de foto's, om de hoogteverschillen op en rond het terrein op te meten en in kaart te brengen. Alles is nu op gemeten en er wordt gekeken wat de beste oplossing is. Inmiddels zijn al wel aan de achterkant van blok 1 dakgoten aangebracht.

Bij onze aankomst zag alles er weer keurig en fris uit. Na 5 jaar heeft blok 1 z'n eerste schilderbeurt gekregen en is binnen en buiten alles weer in wit, oranje en donkergrijs geverfd. Eind 2017 zal blok 2 opnieuw worden geverfd.

Uiteraard hebben de kinderen ook dit jaar weer een nieuw uniformpje en schoenen en kousen gekregen. Maar we hebben de bloesjes vervangen door T-shirts, het staat wat vlotter en hopelijk gaan ze minder snel kapot.

Ook dit keer hebben we weer enkele kinderen thuis bezocht, waaronder Hassan. Dan wordt weer duidelijk waarom we dit doen: de omstandigheden zijn zo erbarmelijk dat de tranen je in de ogen springen. Hassan leeft in een kleien hutje, z'n moeder heeft 6 kinderen en is in verwachting van de 7^e. Moeder spreekt geen Engels, met behulp van de buurman hebben we met haar kunnen praten. Vader is in geen velden of wegen te bekennen, hij komt af en toe langs en laat dan een paar shilling achter. Er is niets, het hutje heeft een aarden vloer, er zijn 2 ruimten, zonder ramen, afgescheiden door een lap. Een paar lappen op de aarde zijn de bedden. Rond het hutje scharrelen een paar kippen en er is een aparte plek waar gekookt wordt. De reden waarom de moeder Hassan naar school stuurt is dat ze hoopt dat hij later een grotere kans maakt om werk te vinden en dan beter voor haar te kunnen zorgen als ze oud is, hij is haar "pensioen".

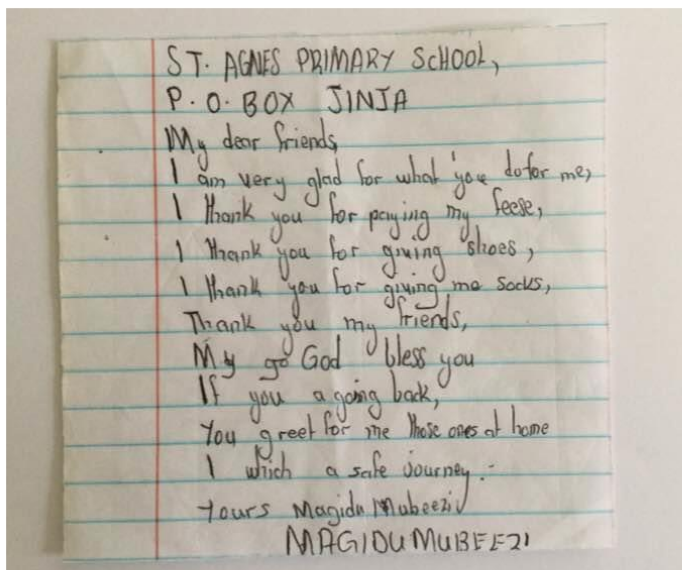
We hebben nog 3 andere kinderen bezocht en allemaal leven ze min of meer in dezelfde armoedige omstandigheden.

We hebben deze keer ook “les gegeven” d.w.z. dat we in de 3^e klas een paar hoofdstukken hebben voorgelezen uit de Engelse versie van *Pluk en de Truck*. Hoewel we het boek zorgvuldig hadden uitgekozen bleken er toch een paar verrassingen in te zitten. Als Pluk op een gegeven moment een lift in gaat en hij op de “button” drukt, gaan de kinderen op hun eigen “buttons” drukken, de knoopjes van hun bloes. Ze hebben geen idee wat een lift is, in een omtrek van 100 km is geen lift te bekennen!

In P6 hebben we een aantal printjes laten zien van Google Maps, te beginnen met een luchtfoto van de school aan ons pad, en vervolgens steeds hoger: screenprints van ons dorp Kyamagwa, vervolgens Jinja met de Nijl en het Victoriameer, Uganda met buurlanden, Afrika en tot slot vanuit de ruimte, de aarde. Ze vonden het erg interessant en begrepen heel goed wat ze zagen.

En dan krijgen Paul en wij iedere keer heel lieve briefjes van kinderen om ons te bedanken dat ze naar school kunnen. Het laat zien dat ze het enorm naar hun zin hebben op school en heel blij zijn dat ze op school zitten.

En dan zijn wij weer heel tevreden en weten we dat we al het werk niet voor niets doen!

Paul, Gerda & Rob

Eindhoven, april 2016